

1. Samuel 1

Septuaginta (LXX)

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ αρμαθαιμ σιφα ἐξ ὅρους εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ ελκανα νίδις ιερεμεηλ υἱοῦ ηλιου υἱοῦ θοκε ἐν νασιβ εφραιμ

2 καὶ τούτῳ δύο γυναικες ὄνομα τῇ μιᾷ αννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ φεννανα καὶ ἦν τῇ φεννανα παιδία καὶ τῇ αννα οὐκ ἦν παιδίον

3 καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ αρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς σηλω καὶ ἐκεῖ ηλι καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ οφνι καὶ φινεες ιερεῖς τοῦ κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἡμέρα καὶ ἔθυσεν ελκανα καὶ ἔδωκεν τῇ φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας

5 καὶ τῇ αννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλὴν ὅτι τὴν ανναν ἡγάπα ελκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς

6 ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλῖψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἡθύμει διὰ τοῦτο ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον

7 οὕτως ἐποίει ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἴκον κυρίου καὶ ἡθύμει καὶ ἔκλαιειν καὶ οὐκ ἥσθιεν

8 καὶ εἶπεν αὐτῇ ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς αννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἵδοὺ ἐγώ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγώ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα

9 καὶ ἀνέστη αννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ ηλι ὁ ιερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου

10 καὶ αὐτῇ κατώδυνος ψυχῇ καὶ προσηγόρισε πρὸς κύριον καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν

11 καὶ ηὔξατο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα αδωναι κύριε ελωαι σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῷς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἔως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

12 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου καὶ ηλι ὁ ιερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς

13 καὶ αὐτῇ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χείλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἤκουετο καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν ηλι εἰς μεθύουσαν

14 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον ηλι ἔως πότε μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύον ἐκ προσώπου κυρίου

15 καὶ ἀπεκρίθη αννα καὶ εἶπεν οὐχὶ κύριε γυνή ἦ σκληρὰ ἡμέρα ἐγώ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχήν μου ἐνώπιον κυρίου

16 μὴ δῷς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμήν ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἔως νῦν

17 καὶ ἀπεκρίθη ηλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ θεὸς ισραηλ δώῃ σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ἡτήσω παρ' αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν εὗρεν ᾧ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ᾧ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι

19 καὶ ὥρθιζουσιν τὸ πρωὶ καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσῆλθεν ελκανα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ αρμαθαιμ καὶ ἔγνω τὴν ανναν γυναικα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος

20 καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ σαμουηλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἡτησάμην αὐτόν

21 καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ

22 καὶ αννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἔως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἔως αἰῶνος

23 καὶ εἶπεν αὐτῇ ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποίει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἔως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἔξελθὸν ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ᾧ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἔως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν

24 καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οιφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν

25 καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἦν ἐποίει ἔξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν αννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς ηλι

26 καὶ εἶπεν ἐν ἐμοί κύριε ζῆ ἡ ψυχή σου ἐγὼ ᾧ γυνὴ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς κύριον

27 ύπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ἡτησάμην παρ' αὐτοῦ

28 κάγὼ κιχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἀς ζῆ αὐτός χρῆσιν τῷ κυρίῳ